

'Toch even mooi vier zeehondjes gered'

REPORTAGE SCHOONMAAK OP ZEE

- Stadgers en Friezen verzamelen vuil op zandplaat
- 'Doe eens Wad'

Door **Diane Romashuk**

Groningen/Waddenzee Zeebenen? Geen idee. Zeilervaring? De meesten niet. Onzekerheden neemt de zes man sterke groep Groningers en Friezen - die maandagochtend in Lauwersoog aan boord van vissermanschouw *Raaf* stapte - voor lief. De missie die zij delen dankzij Nienke Dijkstra, eigenaresse van het zeilschip en van Groninger evenementenbureau Key-Events, staat vandaag voorop. 'Doe eens Wad', luidt die. 'De zee een stukje schoner maken door andermans rommel op te ruimen.'

”
We gaan
als een
zetspil de
zee op

De bestemming is Het Rif, een zandplaat tussen Ameland en Schiermonnikoog. "Een van de mooiste plekjes in de Waddenzee", vertelt Dijkstra. Zij ontdekte het tijdens een vroegere carrière als kapitein op grote zeilschepen. "De zee maakt opruimen hier heel gemakkelijk. Door de stroming komt er veel afval terecht. Zij legt het neer, jij hoeft het alleen maar op te rapen." Vorig jaar viste zij voor het eerst een jerrycan met vervuild water uit de zee. "Dat gaf een ontzettend goed gevoel. Dat wilde ik dus vaker en grootschaliger gaan doen."

Er is wel één tegenwerkende kracht. De tikkende klok. *Laag water: 14:50 uur. Schip los: 16:50 uur*, staat met krijt op de kajuitdeur gekalkt. Daartussen moet de buit verzameld zijn. Een geduchte tegenstander, blijkt als ze willen vertrekken. De motor weigert door lage accuspanning. Maar Dijkstra weet van wanten en schudt een accuwisseltruc uit haar mouw.

De vaartocht vereist minder vakmanschap, de stroming en wind doen het zware werk. "We gaan als een zetspil de zee op", verzekert deelnemer Eric de Groot terwijl hij de zeilen hijst. Ruim op tijd bereiken ze Het Rif. Over de schoonheid van de verlaten, stuwende vlakke die opdoemt, is niets gelogen. "Het lijkt de maanlanding wel", mijmert iemand. Op het wegtrekken van het water wordt dan ook niet gewacht. Karen Beukema heeft wel natte voeten over voor die eerste 'one big step'. De rest volgt gewaagd met een vuilniszak.

Het afval vinden is een kwestie van met de wind meewaaien. Waar iets ligt, vormt zich een hoopje zand. Zoals verwacht vinden ze

veel plastic, glas en visnetten. Onverwacht vinden ze stofzuigerslangen, een stofzuigermond, zelfs een Transformer speelgoedfiguur.

Net op tijd, maar pas tijdens de oprukkende vloed, keren de laatste troepzoekers terug. Het resultaat: een volle kuubzak. Ernaast een groot brokstuk metaal dat Monique Overbeek meesleepte. De netten geven de meeste voldoening. "Toch mooi vier zeehondjes gered."

Terugvarend zijn de natuurkrachten de zeelieden minder goed gezind. Stroom mee maar hardere wind. Weer houdt Dijkstra moed. "Wie wil er koffie?", vraagt ze ondanks de golvende zee die de zeelieden tot verzopen katjes maakt.

In Lauwersoog wordt het afval

bij de containers gedumpt. Dijkstra merkt op dat het brokstuk dat Overbeek meebracht geklonken is en waarschijnlijk dus gedateerd. "Is het geen aluminium? Een vliegtuig?", oppert De Groot. "Er zat daar in de Tweede Wereldoorlog wel een legerbasis", weet Beukema. Wat zou het ook. Nu de avontuurlijke stemming er nog in zit, wordt het 'misschien-wel-vliegtuigwrak' gemeld bij de vuurtorenwacht op Schiermonnikoog. Een lange douchebeurt en een nacht indrukken verwerken later, belt de luchtvaartdienst van de KLPD: Ja hoor, het is een stuk van een paar jaar eerder neergestorte F16.

@ diane.romashuk@dvhn.nl

▲ **Deelnemer Ritzo ten Cate helpt organisator Nienke Dijkstra met droge voeten op Het Rif te komen. Foto: Dvhn/Corné Sparidaens**

Ook 'wad' doen?
www.key-events.nl